

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra školní a sociální pedagogiky

ROBERT HOMOLKA

III. ročník

**SROVNÁNÍ PŘÍPRAVY SKAUTSKÝCH A PIONÝRSKÝCH VEDOUCÍCH
K VÝCHOVĚ DĚTÍ A PRÁCI S NIMI**
COMPARISON OF PREPARATION SCOUT AND PIONYR GROUP LEADERS
TO CHILD EDUCATION AND WORKING WITH THEM

Vedoucí práce: PhDr. Jarmila Mojžíšová, Ph.D.

PRAHA 2011

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně a použil jen uvedených pramenů a literatury.

V Praze dne 10.6. 2011

.....
vlastnoruční podpis

Poděkování

Děkuji Lukáši Klausovi za odborné konzultace o sdružení Pionýr a také za cenné materiály, bez kterých bych práci nemohl dokončit.

Dále děkuji Mgr. Martinu Mašínovi, Ph.D. za konzultace k tématu skautingu.

Anotace

Předmětem této bakalářské práce je srovnání dvou organizací pracujících s dětmi a mládeží a hlavně jejich systému vzdělávání vedoucích. Zabývá se největšími organizacemi svého typu v České Republice a sice organizací „Junák – svaz skautů a skautek ČR“ a sdružením Pionýr. Obě tyto organizace mají u nás dlouhou tradici v mimoškolním vzdělávání dětí a mládeže.

Klíčová slova

skauting, Junák, Pionýr, výchova, vedoucí

Annotation

The aim of this work is comparison of two organizations working with children and youth and their systems of leader education. It is concerned with the largest organizations of this type in Czech Republic which are „Junák – svaz skautů a skautek ČR“ and association „Pionýr“. Both of these organizations has a long tradition in extracurricular education in Czech Republic.

Keywords

scouting, Junák, Pionýr, education, leaders

Souhlasím s půjčováním diplomové práce v rámci knihovních služeb.

Obsah:

1. ÚVOD.....	6
2. SKAUTING.....	8
2.1 Základní charakteristika skautingu:.....	8
2.2 Stručná historie skautingu:.....	9
2.3 Poslání a principy Junáka:	11
2.4 Skautská výchovná metoda:.....	13
2.5 Organizační struktura Junáka:	14
2.6 Hierarchie oddílu:	15
3 PIONÝR.....	17
3.1 Základní charakteristika.....	17
3.2 Stručná historie	17
3.3 Jednoticích prvky.....	20
3.4 Program Pionýra	20
3.5 Členství v Pionýru	21
3.6 Organizační struktura.....	23
4 KVALIFIKACE VEDOUCÍCH.....	27
4.1 Vedoucí v Junáku.....	27
4.2 Vedoucí ve sdružení Pionýr	37
4.3 Rozdíly v přístupu.....	45
5 ZÁVĚR	47
6 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	49
7 PŘÍLOHY	50

1. ÚVOD

Skauting, zastoupený v České Republice několika organizacemi, z nichž největší je „Junák – svaz skautů a skautek ČR“ (zkráceně Junák), patří společně se sdružením Pionýr mezi největší organizace v České Republice, které pracují s dětmi a mládeží ve volném čase a nabízejí určité metody výchovy. Členská základna Junáka dnes přesahuje 50 000 členů a Sdružení Pionýr má přes 20 000 členů.

Tato práce si klade za cíl porovnat, jak obě organizace připravují své vedoucí pro práci s dětmi. Tisíce rodin svěřují každý den své děti do péče oddílů, jež jsou součástí těchto organizací a plně důvěřují tomu, že se jejich dětem dostává kromě možnosti smysluplného trávení volného času i správná výchova.

Nejdříve jsem podrobně rozebral fungování Junáka a sdružení Pionýr, jejich metody, cíle a organizaci. Poté jsem se věnoval způsobu vzdělávání vedoucích, zejména potřebné kvalifikaci pro zastávání jednotlivých funkcí, způsobu jejího dosažení a obsahu kurzů, kterými kandidáti na vedoucí musejí projít a na konci jsem oba systémy porovnal.

Skauting je charakterizován jako hnutí pro mladé lidi. Jedná se o organizaci, která je dobrovolná, otevřená všem, nepolitická a nezávislá. *„Otevřené všem chlapcům a dívkám, mladým mužům i ženám bez rozdílu původu, rasy nebo přesvědčení a bez omezení na základě pohlaví. Jedná se o hnutí, jehož smyslem existence je podílet se specifickým způsobem na výchově mladých lidí. Je založené na základech skautingu, které byly mezinárodně definovány a které tvoří jednotu hnutí.“* (7)

Skautské hnutí totiž existuje ve 216 zemích a teritoriích světa, má přes 40 milionů členů a je tedy největší mezinárodní organizací pro děti a mládež. Skauti a skautky na celém světě ctí tytéž hodnoty. Smyslem skautingu je maximální rozvoj jednotlivce a jeho proaktivní působení ve světě. K tomu člověka vede skautská výchovná metoda, tedy systém výchovy a sebevýchovy vedoucí k upevnování charakteru, vytváření hodnotového systému, rozvoji dovedností a znalostí.

Skauting neexistuje pouze v Andoře, Číně, na Kubě, v Severní Koreji, Laosu a Barmě.

Skauting má za sebou sto let existence. Jedinečný a pružný výchovný systém mu umožňuje přizpůsobovat se měnícím se potřebám společnosti a být stále atraktivní pro ty, kterým patří – pro děti a mladé lidi. Skauting takto překročil všechny myslitelné hranice. Je otevřen lidem všech kultur, náboženství, i národů. Dospělí a děti se ve skautském oddíle stávají partnery, vzájemně se od sebe učí a překonávají tak hranice věkové a generační.

Oproti Junáku, který zastupuje celosvětové hnutí, je Pionýr lokální organizací, působící pouze na území České Republiky. Je demokratickým sdružením, dobrovolným a nezávislým. Toto sdružení vzniklo v lednu 1990 přeměnou z PO SSM. Historie Pionýra však začíná již v roce 1949.

Pojem pionýr vyjadřuje podle představitelů organizace myšlenku moderního, průkopnického hnutí, ideu hledání a touhu po poznání. Pojmenování pionýr označuje i v mezinárodním pojetí člověka – objevitele nových cest a směrů a hlasatele pokrokových myšlenek.

Sdružení Pionýr dnes působí po celé České Republice, jeho oddíly a kluby se nachází na více než 900 místech.

V historii měl Pionýr na našem území jednu zásadní výhodu oproti skautskému hnutí. Junák, potažmo celý skauting je přísně apolitický, což mu přinášelo nemalé problémy za minulého režimu, který byl značně netolerantní. Naopak Pionýr, tak jak byl původně založen, měl sloužit jako jakási ozdoba socialistické země a komunistické strany. Toto již pro sdružení Pionýr neplatí, ale pořád si tuto organizaci lidé občas spojují s minulým režimem.

2. SKAUTING

2.1 Základní charakteristika skautingu:

Skauting je celosvětové výchovné hnutí jehož definice v doslovném překladu zní: *„Posláním skautingu je přispět k výchově mladých lidí prostřednictvím hodnotového systému, založeného na skautském slibu a zákonu, pomáhat jim vytvářet lepší svět, kde naleznou uspokojení jakou jednotlivci a budou hrát konstruktivní roli ve společnosti.“* (7)

Toto je dosahováno zapojením během formativního období v procesu mimoškolní výchovy, používáním zvláštních metod a napomáháním ustavování jejich systému hodnot.

Skauting jako výchovné hnutí pro mladé lidi přijímá za své následující prvky výchovy:

- vzdělání jako celoživotní proces
- postupný rozvoj vlastních schopností
- rozvoj schopností jedince a rozvoj jedince jako člena ve společnosti

Skauting má k výchově poněkud specifický přístup, který je charakterizován následujícími činiteli:

- 1) Holistický přístup k výchově. Skauting považuje každého člena za jednotlivce, který je komplexní osobností a snaží se o rozvoj celé této jeho osobnosti.
- 2) Dosahuje výchovných cílů pomocí výchovné nabídky. Cílem není předělat mladého člověka dle daného ideálu, ale motivovat k maximálnímu rozvoji ve všech aspektech jeho osobnosti.
- 3) Skauting vedle ostatních vzdělávacích činitelů hraje při rozvoji osobnosti doplňkovou roli.
- 4) Skauting si uvědomuje, že se na procesu výchovy pouze podílí. Nemůže a nechce tedy suplovat celou výchovu jedince, je pouze jedním z činitelů.

Skauting se snaží být stále aktuálním hnutím jdoucím s dobou, jak ostatně můžeme vidět v Chartě českého skautingu (příloha č.1)

Původním znakem skautského hnutí navrženým Baden-Powellem je přepásaná heraldická lilie. Lilie jako symbol čistoty. A to čistoty v myšlení, slovech a skutcích. Lilie znázorňuje také správný směr, jak je vidět na starých mapách. Skautům má připomínat, že k cíli vede pouze přímá cesta. Tři liliové listy značí tři body skautského slibu. Čeští skauti – Junáci mají uprostřed lilie vyobrazen chodský znak - bílý štítek s černou psí hlavou. Tento znak je dílem malíře Mikoláše Alše.

Dalším skautským symbolem je kroj. Jeho přesná podoba je dána krojovým řádem. Obecně lze říci, že kroj sestává z košile pískové barvy, trojcípého šátku sepnutého turbánkem, a dále funkční šňůry, která svou barvou vyjadřuje příslušnost k výchovné kategorii (vlčata a světlušky žlutá, skauti a skautky zelená, roveři a rangers červená činovníci bílá). Ke kroji dále patří vhodné kalhoty (či sukně) a obuv, případně pokrývka hlavy.

2.2 Stručná historie skautingu:

V létě roku 1902 uspořádal americký malíř, přírodopisec, cestovatel a spisovatel Ernest Evan Thomson Seton první tábor organizace Woodcraft Indians. Jednalo se o hnutí s indiánskými prvky, které učilo děti soužití s přírodou a samostatnosti.

V Anglii se po seznámení s Woodcraftem rozhodl založit důstojník lord Robert Stephenson Smyth Baden-Powel novou organizaci The Boy Scouts. Pomocí hry se u mladých lidí pokoušel vychovávat charakter, fyzickou kondici a smysl pro fair play. V roce 1907 uspořádal první, legendární tábor na ostrově Brownsea.

V původních myšlenkách Roberta Baden-Powela byl skauting pouze jako hnutí pro výchovu chlapců, ale jeho koncept nadchl též mnoho dívek. Baden-Powel tedy načrtl i zásady pro dívčí skauting a péči o něj svěřil své sestře Agnes (1858-1945). Později se do čela dívčího skautského hnutí postavila Baden-Powelova žena Olave (1889-1977). Dívčí skauting se začal rychle šířit do světa pod hlavičkou Girl Guides Association.

V roce 1920 bylo uspořádáno první celosvětové Jamboree – setkání skautů všech zemí světa. Odezvou na setkání bylo o dva roky později založení mezinárodní organizace pro chlapecký skauting WOSM – World Organization of the Scout Movement. Mezi zakládající členy patřili i Čeští skauti.

V roce 1926 mezinárodní rada skautek vyhlásila 22. února (narozneniny Olave Baden-Powellové) za svátek skautek neboli Den sesterství – Thinking Day. Tento se každý rok připomíná dodnes. O dva roky později byla skautkami založena světová organizace skautek WAGGGS – World Association of Girl Guides and Girl Scouts. České skautky opět patřily mezi zakládající členy.

Více než stoletou skautskou historií můžeme vidět v následujícím přehledu:

1902 založeno woodcrafterské hnutí – Birch Bark Roll (Ernest Thompson Seton)

1905 založen Scouting for Boys - Anglie (Robert Baden-Powell)

1907 první letní tábor – počátek skautského hnutí

Český skauting

1911 první skautský oddíl – Antonín Benjamín Svojsík

1912 kniha „Základy Junáctví“

1912 první letní tábor nedaleko hradu Lipnice, 13 účastníků

15.6.1914 založen spolek „Junák – český skaut“

1915 začal vycházet časopis Junák

1915 založen český dívčí skauting

1918 skauti se aktivně zúčastňují zakládání republiky, vzniká skautská pošta - v Praze bylo v té době 300 skautů; vznikly další skautské organizace s odlišnými názory

1938 sjednocení skautských organizací „Junák – svaz skautů a skautek RČS“

1938 A.B. Svojsík krátce po návštěvě v Rusku zemřel (na pohřeb přišlo 3000 Junáků)

1940 Junák rozpuštěn nacisty

1945 Junák obnoven

1948-1950 likvidace Junáka komunisty

1968 Junák obnoven

1970 Junák opět rozpuštěn komunisty

1989 Junák potřetí obnoven

1996 chlapecký kmen přijat do světové skautské organizace WOSM, dívčí kmen přijat do WAGGGS

V současnosti je hlavním proudem skautingu v České Republice Junáctví. Organizace „Junák – svaz skautů a skautek ČR“ má přes 50 tisíc členů.

Další současné České skautské organizace:

- Hlavní kapitanát vodních skautů
- SKAUT – český skauting ABS
- YMCA-SKAUT
- Klub Pathfinder
- Svaz skautů a skautek České republiky
- Asociace skautů a skautek Evropy
- Harcerstwo Polskie w Republice Czeskiej
- Skautský oddíl Věna Fanderlika

2.3 Poslání a principy Junáka:

„Posláním Junáka je podpora rozvoje osobnosti mladých lidí bez rozdílu jejich původu a sociálního postavení. Rozvojem osobnosti je myšlen rozvoj jejich duchovních, mravních, intelektuálních, sociálních a tělesných schopností tím způsobem, aby po celý život byli připraveni plnit povinnosti k sobě samým, ke svým bližním, své vlasti, přírodě i celé lidské společnosti. To vše v souladu s principy a metodami stanovenými zakladateli skautského hnutí – Robertem Baden-Powelem a profesorem Antonínem Benjaminským Svojsíkem.“ (3,s.1) Toto poslání je zakotveno přímo ve stanovách Junáka, který tímto patří do oblasti neformálního vzdělávání (mimoškolní výchovy).

Základními třemi principy nebo také hodnotami skautingu se rozumí:

1) povinnost vůči bohu

- je chápána jako povinnost hledat v životě vyšší hodnoty než jen materiální
- být věrný svému přesvědčení, včetně přijetí odpovědnosti za své činy

2) povinnost vůči ostatním

- chápána jako věrnost své vlasti, která je v souladu s úsilím o mír, o vzájemné pochopení a spolupráci mezi lidmi, národy a různými sociálními skupinami

3) povinnost vůči sobě

- chápána jako odpovědnost za rozvoj sebe sama

Z těchto základních principů vychází skautský slib a zákon.

Skautský slib zní:

„Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe:

- *sloužit nejvyšší Pravdě a Lásce věrně v každé době,*
- *plnit povinnosti vlastní a zachovávat zákony skautské,*
- *duší i tělem být připraven pomáhat vlasti i bližním.“*

Skaut může ukončit slib dodatkem: „K tomu mi pomáhej Bůh.“ (3,s.2)

„Skautský zákon zní:

- 1. Skaut je pravdomluvný,*
- 2. Skaut je věrný a oddaný,*
- 3. Skaut je prospěšný a pomáhá jiným,*
- 4. Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta,*
- 5. Skaut je zdvořilý,*
- 6. Skaut je ochráncem přírody a cenných výtvorů lidských,*
- 7. Skaut je poslušný rodičům, představeným a vůdcům,*
- 8. Skaut je veselý myslí,*
- 9. Skaut je hospodárný,*
- 10. Skaut je čistý v myšlení, slovech i skutcích.“ (3,s.2)*

2.4 Skautská výchovná metoda:

Skautská metoda je systém, který by měl být vnímán jako soubor vzájemně propojených prvků, tvořících jeden výsledný celek. Každý prvek vlastně jen doplňuje působení prvků ostatních. Proto, aby byl systém účinný, je nutné začlenění všech prvků skautské metody do výchovy jedince.

Prvky skautské výchovné metody uvádím v následujícím výčtu:

Skautský slib a zákon

Skautský zákon je pro členy oddílu i pro jednotlivé skauty a skautky kodex životního stylu založeného na principu skautingu. Může být chápán jako praktický návod pro mladé lidi, jak chápat hodnoty. Skautský slib je pak osobní přísaha snažit se co nejlépe žít dle tohoto kodexu.

Učení se činností

Jedná se o aktivní porovnávání teoretických poznatků a vlastních zkušeností.

Družinový systém

Jedná se o systém týmové spolupráce, kdy skupina skládající se obvykle z 6 až 8 členů (podle vnitřních směrnic však může mít 3 až 10 členů) pracuje v jednom týmu s jedním členem jako vedoucím (rádce). Tato družina se dělí o zodpovědnost, rozhoduje o své činnosti a organizuje si ji apod. úměrně své věkové kategorii. Družinový systém přispívá k rozvíjení spolupráce a týmového ducha.

Symbolický rámec

Ve skautské metodě představuje symbolický rámec soubor symbolů používaných pro určitou věkovou skupinu. Opírá se o představivost mladých lidí a o jejich smysl pro dobrodružství. Pro každou věkovou skupinu se využívá symbolický rámec odpovídající úrovni jejich znalosti a schopnosti. Zaměřuje se na specifické výchovné potřeby charakteristické pro danou věkovou skupinu.

Osobní růst

Jedná se o proces, kterým prochází každý mladý člověk. Dochází při něm k rozvoji vnitřní motivace.

Pobyt v přírodě

Nejedná se o pouze uskutečňování aktivit pod širým nebem. Tato metoda zahrnuje také kontakt s přírodou a plné využívání všech příležitostí, které příroda poskytuje k učení pro rozvoj mladých lidí.

Podpora dospělými

Podpora dospělými představuje tři role, které dospělý člověk ve skautském oddíle hraje:

1. vedoucí aktivit – připravuje a realizuje aktivity dětí
2. vychovatel – podpůrce procesu sebevýchovy a zajišťovatel pozitivního dopadu na rozvoj
3. přátelský poradce

2.5 Organizační struktura Junáka:

Dle stanov Junáka organizační strukturu tvoří:

1) Junák (jako celek)

- je právnickou osobou podle zákona č. 40/1964 Sb. a je občanským sdružením podle zákona č. 83/1990 Sb.

2) Vyšší organizační jednotky – kraje či okresy

- jsou označovány plným názvem organizace „Junák – svaz skautů a skautek ČR“ s připojením označení kraje nebo okresu kde působí a případně dalším dodatkem

3) Základní organizační jednotky – středisko nebo přístav

- tyto od svého vzniku jednají svým jménem, mají právní subjektivitu (závislou na právní subjektivitě svého zakladatele, jímž je vyšší organizační jednotka), sdružují individuální členy Junáka, zpravidla seskupené do výchovných jednotek (oddílů)

4) Zvláštní organizační jednotky – založeny na základě zvláštního statutu, plní zvláštní úkoly v souladu se svým statutem a posláním Junáka

Způsob zakládání, slučování, rozdělování nebo rušení jednotek stanovují vnitřní předpisy Junáka.

Statutárním orgánem Junáka je starosta Junáka, jehož způsob ustavení určují Stanovy Junáka.

Ústřední orgány Junáka jsou:

- 1) Valný sněm Junáka
- 2) Náčelnictvo Junáka v čele s náčelní dívčího kmene a náčelníkem chlapeckého kmene
- 3) Ústřední revizní komise Junáka v čele s předsedou
- 4) Rozhodčí a smírčí rada Junáka v čele s předsedou
- 5) Výkonná rada Junáka v čele se starostou

Junák – svaz skautů a skautek rozlišuje z důvodů lepších výchovných možností několik věkových kategorií:

Vlče, Světluška – věk 6 – 10 let

Skauti, Skautky – věk 11 – 15 let

Rověři a Rangers – věk nad 15 let

Dále při Junáku existuje „klub dospělých“, jenž sjednocuje členy, kteří prošli skautskou výchovou a mají dále zájem působit v organizaci.

2.6 Hierarchie oddílu:

Pro účely této práce se budu hlouběji zabývat pouze tím, jak funguje jedno středisko a hlavně oddíl, kde je přímá vazba mezi vedoucími a dětmi. Jako příklad zvolím oddíl koedukovaný, kam chodí jak chlapci tak děvčata všech věkových kategorií.

Podle skautské výchovné metody je oddíl rozdělen na skupiny, sestávající ze šesti až osmi členů, kteří jsou přibližně stejného věku. U vlčat s světlušek se tato skupina nazývá šestka, u skautek a skautů je to družina. V čele družiny (šestky) stojí rádce (šestník), který je jmenován vedoucím oddílu. Zpravidla to je ten člen, který je v oddílu

nejdéle a je tedy sám schopen pomoci nováčkům s náležitostmi oddílového života. Tento rádce (šestník) má pod sebou ještě podrádce (podšestníka), který ho případně zastupuje. Družiny takto fungují jako malé týmy, které spolu neustále kamarádsky soutěží, ale když je potřeba, tak i spolupracují. Družina má zpravidla svůj název, pokřik, vlajku či jiné symboly, které ji reprezentují.

V optimálním případě by se rádce družiny měl zúčastnit rádcovského kurzu. To není centrálně vyžadováno (záleží na rozhodnutí vedoucího oddílu, zda může být rádcem jmenován ten, kdo kurz neabsolvoval) a neposkytuje žádnou formální kvalifikaci, ale rádce se během tohoto kurzu setká s novými lidmi, získá nové poznatky a inspiraci, což dohromady pomáhá jeho osobnostnímu rozvoji. Taktéž by měl mít složen slib, což je zpravidla (narozdíl od rádcovského kurzu) vedoucími oddílů vyžadováno.

Vedení oddílu má na starosti alespoň jeden vedoucí, který úspěšně složil vůdcovskou zkoušku. Jemu mohou pomáhat i další, ale pro spolupůsobení ve vedení oddílu je potřeba mít složenou minimálně čekatelskou zkoušku. V oddíle nemusí být zastoupeny všechny věkové kategorie, může tedy existovat například čistě skautský chlapecký oddíl. U většiny středisek rozložení oddílů vychází z členské základny daného střediska.

Každý, kdo v oddíle zastává jakoukoli vedoucí pozici – ať už šestník, rádce, zástupce vedoucího oddílu či vedoucí, získává s touto funkcí příslušné označení na kroj. Toto značení je v podobě „prýmků“ ve tvaru písmene „V“ na zeleném či bílém podkladu a vychází z vojenských hodností.

3 PIONÝR

3.1 Základní charakteristika

Sdružení Pionýr je demokratické, dobrovolné, samostatné a nezávislé sdružení dětí, mládeže a dospělých. Sdružení Pionýr se zabývá výchovou, osvětou, vzděláváním a charitativní činností. Jeho cílem je uspokojování zájmů a oprávněných potřeb dítěte i dalších členů sdružení a jejich obhajoba.

Zabývá se tvorbou kulturních, sociálních a sportovních programů a jejich naplňováním, a to především s ohledem na ochranu práv dětí a rozvíjení jejich zájmové činnosti. Své členy vede ke kladným morálním hodnotám a k aktivnímu občanství, přičemž umožňuje nejen svým členům, ale i dalším účastníkům svých aktivit uspokojovat jejich zájmy a potřeby prostřednictvím všestranné činnosti v různorodých kolektivech.

Tyto kolektivy jsou převážně dětské a vykonávají pravidelnou celoroční činnost. Taktéž Pionýr pořádá prázdninové aktivity (tábory) a další volnočasové aktivity, dokonce i mezinárodní. Pestrou nabídkou využití volného času dětí pomáhá v boji proti sociálně-patologickým jevům ve společnosti, zejména těm, které působí na děti a mládež, jako je například kriminalita a různé závislosti.

Tuto činnost zabezpečuje především prostřednictvím práce dobrovolníků. Prostřednictvím systému přípravy zajišťuje odbornou způsobilost a vzdělání pro vedoucí kolektivů dětí a mládeže a pro odborné a speciální funkce ve všech oblastech činnosti sdružení. Dále podporuje a rozvíjí spolupráci s organizacemi a sdruženími dětí a mládeže v České republice a v zahraničí.

3.2 Stručná historie

15. května 1949 vyšel věstník Ministerstva školství, věd a umění, který v článku 64 zaváděl Pionýrské oddíly Junáka na národních a středních školách:

„Junák je dětskou organizací Československého svazu mládeže. Jeho členy jsou chlapci a děvčata ve věku do 15 let. Aby Čs. svaz mládeže zajistil lepší spolupráci dětské organizace se školou, bude zakládat vedle dosavadních místních oddílů Junáka pionýrské oddíly Junáka (POJ) na národních a středních školách.

Pionýrské oddíly Junáka jsou pomocníkem naší jednotné školy. Sdružují chlapce a děvčata na národních a středních školách. Oddíly vedou členové ČSM.

Chlapec nebo děvče, který se chce stát členem POJ, projeví své přání některému členu oddílu. O přijetí nového člena rozhoduje schůze celého oddílu na základě jeho chování a práce ve škole a mimo školu. Nový člen je přijat na slavnostním shromáždění skupiny, kde se skládá slib.“ (10)

Takto vznikla po boku Junáka další dětská organizace, která už však může být považována za politickou, podle znění tehdejších **deseti Pionýrských zásad:**

„Pionýr je všem chlapcům a děvčatům příkladem.

- 1. Pionýr miluje svou lidově demokratickou vlast. Je hrdý na svůj národ, který pod vedením presidenta Klementa Gottwalda buduje socialismus. Miluje svou lidově demokratickou republiku a její armádu, záruku bezpečnosti našeho státu.*
- 2. Pionýr přeje svobodu a mír všem národům. Miluje našeho osvoboditele Sovětský svaz, zemi svobody, míru a socialismu.*
- 3. Pionýr se dobře učí. Plní vzorně svoje školní povinnosti, má rád knihy, stále se vzdělává, aby se stal uvědomělým a platným budovatelem socialismu.*
- 4. Pionýr je pracovitý. Ctí každou práci, která přináší prospěch celku a účastní se jí podle svých sil. Především pomáhá rodičům.*
- 5. Pionýr pečuje o své zdraví. dbá o svou čistotu a je otužilý, aby byl zdatným pracovníkem a obráncem své vlasti.*
- 6. Pionýr je ukázněný. Dbá rad svých rodičů, učitelů a vedoucích. Podřizuje se vždy vůli kolektivu.*
- 7. Pionýr chrání svou pionýrskou čest. Zastává pravdu, je čestný a odpovědný, není sobecký a jedná vždy psravedlivě. Váží si všech pracujících lidí.*
- 8. Pionýr je mladým hospodářem své země. Miluje přírodu, zachází šetrně se vším, co bylo vytvořeno lidskou prací. Chrání společný majetek a střeží jej před škůdci a nepřáteli.*

9. Pionýr je věrným a spolehlivým druhem. Pomáhá spolužákům a je přítelem malých dětí.

10. Pionýr se připravuje vstoupit do řad členů ČSM. Bude proto vždy a všude vzorným pionýrem, aby byl přijat do ČSM, který sdružuje nejuvědomější mladé budovatele republiky.“ (10)

Tato nově vzniklá organizace měla za úkol postupně vytlačit Junák a usnadnit jeho následnou likvidaci.

Svou poměrně radikální výchovu Pionýr udržoval až do **21. června 1968**, kdy byl na konferenci pionýrských pracovníků z českých zemí přijat nový program a nové stanovy Pionýra. Zde už najdeme díky mírnému politickému uvolnění liberálnější přístup:

Pionýrskými činy stávají se členové Pionýra vděčnými následovníky svých rodičů, čestnými, pravdomluvnými ochránci přírody a všech výsledků lidské práce, přáteli dětí celého světa.

Pionýr odmítá formální politickou výchovu, uskutečňovanou prázdnými frázemi a přepychovými oslavami. Členové Pionýra si na základě vzdělání a zkušeností, získaných v oddílech a družinách, vytvářejí vlastní kritické názory na své okolí a společnost, hledají tak pravdu a učí se poznanou pravdu vyslovovat a nebojácně uskutečňovat. Stávají se tak spojenci pokrokových sil společnosti.

Pionýr vede své členy v duchu demokratických tradic našich národů k pochopení odlišných názorů, ale zároveň k prosazování pokrokových, spravedlivých, marxistických názorů na svět a společnost. Vyžaduje od svých členů důslednou shodu slov a činů.

Toto uvolnění trvalo jen 18 měsíců, když na základě usnesení Rady SODM dne **19. 12. 1969** začalo sjednocování všech dětských kolektivů a organizací do jedné velké centrální organizace, která opět měla politický podtext. Od roku 1970 už byl Pionýr jedinou oficiálně povolenou organizací sdružující děti a mládež.

Po sametové revoluci na konci roku **1989** se původní Pionýrská organizace rozpadla a na jejích základech bylo založeno dnešní sdružení Pionýr.

3.3 Jednotící prvky

Sdružení Pionýr a jeho organizační jednotky používají jednotící znaky, jimiž je:

1) **název**

2) **znak** – ten je tvořen vpravo vzhůru směřující vlaštkou na pozadí trikolory. Celkově je znak uspořádán do kruhu. Pokud je znak používán v grafické podobě společně s názvem, musí být název upraven dle stanoveného logotypu.

3.4 Program Pionýra

Program Pionýra je definován následujícími sedmi pionýrskými ideály:

Pravda – Pionýr chrání pravdu a plní dané slovo.

- 1) konej a hraj čestně
- 2) chraň pravdu a dané slovo
- 3) buď upřímný a poctivý

Poznání – Pionýr je pracovitý, učí se.

- 1) poznej sám sebe
- 2) objevuj krásu a dobro
- 3) osvoj si vědění, znalosti a dovednosti

Přátelství – Pionýr je přítelem všech dětí.

- 1) pomáhej bezbranným a slabším a chraň je
- 2) chraň přátelství, dopřej sluchu druhým
- 3) buď ohleduplný a kamarádský

Pomoc – Pionýr je statečný a kamarádský, pomáhá ostatním.

- 1) pomáhej nezištně a z přesvědčení
- 2) chraň bezbranné a slabší a pomáhej jim
- 3) zastaň se utlačovaných

- 4) rozvíjej solidaritu se strádajícími a trpícími dětmi všech kontinentů

Překonání – Pionýr je čestný a spravedlivý.

- 1) překonej sám sebe, své špatné vlastnosti a návyky
- 2) nauč se ovládat sám sebe
- 3) buď tělesně zdatný
- 4) buď statečný ve slovech i činech, překonávej překážky

Příroda – Pionýr chrání přírodu a život na Zemi.

- 1) objevuj krásu a tajemství přírody
- 2) chraň přírodu a život na Zemi
- 3) uč se žít v souladu s přírodou

Paměť – Pionýr má rád svou zem.

- 1) pamatuj osudu a odkazů svého národa
- 2) chraň památky minulosti
- 3) poznávej dějiny lidstva

3.5 Členství v Pionýru

Členství v Pionýru může být několika typů:

- 1) individuální**
- 2) kolektivní**
- 3) čestné**

- 1) Individuálním členem může být jakákoliv osoba bez rozdílu sociálního postavení, národnosti, politické příslušnosti a náboženského vyznání. Může to být dospělý i dítě. Musí souhlasit se Statutem a Programem sdružení Pionýr.

- 2) Kolektivní členství může být přiznáno Pionýrskou skupinou, krajskou organizací Pionýra či pionýrským centrem. O přiznání kolektivního členství rozhoduje Česká rada Pionýra.
- 3) Čestné členství může být uděleno nebo odejmuto opět Pionýrskou skupinou, krajskou organizací Pionýra či Pionýrským centrem. O jeho udělení či odnětí opět rozhodne Česká rada Pionýra

Každý člen má svá práva a také své povinnosti. O právech a povinnostech kolektivních a čestných členů rozhodne příslušná rada společně s přiznáním/udělením členství. Práva a povinnosti individuálního člena jsou následující:

1) Práva člena:

- a. vybrat si kolektiv, používat jednotící prvky Pionýra;
- b. spolurozhodovat o činnosti a podílet se na řízení;
- c. volit své zástupce a být volen;
- d. odvolat se k vyšším orgánům;
- e. využívat výhod sdružení;
- f. hmotně podporovat sdružení;
- g. vystoupit ze sdružení.

2) Povinnosti člena:

- a. uskutečňovat ideály a cíle sdružení;
- b. hájit čest sdružení;
- c. registrovat se;
- d. účastnit se aktivně činnosti;
- e. plnit požadavky svého kolektivu;
- f. naplňovat program Pionýra;
- g. platit členské příspěvky.

3.6 Organizační struktura

1) Pionýrský oddíl

Pionýrský oddíl je základní organizační jednotkou sdružení Pionýr. Jeho úkolem je zajištění pravidelné a systematické celoroční výchovné činnosti kolektivu dětí a mládeže. Pravidelnou činností se v tomto případě označuje práce uskutečňovaná v průběhu školního roku a to alespoň 1x měsíčně. Oddíl musí mít alespoň 5 členů. Není právnickou osobou a nemůže tedy jednat vlastním jménem. Každý oddíl spadá pod pionýrskou skupinu, pionýrské centrum či územně příslušnou organizaci Pionýra. Vzniká rozhodnutím o registraci oddílu, tato má časové omezení. Zakladatelem oddílu je buď Pionýrská skupina, územně příslušná organizace Pionýra či Pionýrské centrum. Činnost oddílu řídí, organizuje a zajišťuje vedoucí oddílu. Do funkce je jmenován výkonným orgánem zakladatele, stejně může být i odvolán. Na činnosti oddílu se mohou podílet instruktoři a zástupci vedoucího. Při vykonávání činností jako organizace, zajištění a řízení činnosti oddílu jsou vždy podřízeni vedoucímu. Instruktory a zástupce vedoucího oddílu na návrh vedoucího oddílu do funkce jmenuje a z funkce odvolává výkonný orgán zakladatele. Na řízení oddílu se podílejí i jeho členové, úměrně svému věku. Zejména při rozhodování o programu, přípravě akcí, stanovování (vnitřní) organizační struktury oddílu, udělování odměn a trestů. Pro tyto účely mohou být zřízeny oddílové rady nebo jiné podobné orgány.

2) Volnočasový klub

Je zvláštní základní organizační a výchovnou jednotkou sdružení. Jeho posláním je výchovná činnost, zejména s neorganizovanými dětmi a mládeží. Klub vyvíjí činnost, zpravidla však obsahově nenavazující, která umožňuje i jednorázovou nebo nepravidelnou účast na činnosti klubu. Narozdíl od oddílu tato činnost nemusí být pravidelná.

3) Pionýrská skupina (zkráceně PS)

Je organizační jednotkou sdružení Pionýr, má za účel řídit a organizačně, informačně a finančně zajišťovat oddíly, které registrovala. Pionýrská skupina má na rozdíl od oddílu a volnočasového klubu právní subjektivitu. Pionýrská skupina musí být tvořena minimálně 15 členy do 26 let, přičemž minimálně dva z nich musí být starší 18

let (vedoucí a hospodář skupiny). Současně musí skupina registrovat alespoň jeden oddíl, sdružující minimálně 5 členů ve věku do 18 let, nebo jeden klub.

V čele Pionýrské skupiny stojí předseda, který je jejím statutárním orgánem. Pionýrská skupina je nejmenší organizační jednotkou, která má svoji právní subjektivitu (vlastní IČO). Dále je ve vedení skupiny hospodář starající se o finanční a účetní záležitosti a také revizor. Pro vznik skupiny je zapotřebí ji založit a následně registrovat. O registrování rozhodne příslušná krajská rada Pionýra a datem přijetí tohoto rozhodnutí skupina vzniká. Pionýrská skupina potřebuje alespoň dva zakladatele, kterými jsou fyzické osoby starší 18 let. Tito svými vlastnostmi poskytují záruky, že skupina bude vyvíjet činnost v souladu s právním řádem České Republiky a zároveň v souladu se Statutem a Programem Pionýra. Rozhodnutí těchto zakladatelů musí být v písemné formě. Ostatní záležitosti řeší vnitřní směrnice sdružení Pionýr.

Orgány Pionýrské skupiny jsou:

a) Rada pionýrské skupiny – je nejvyšším orgánem pionýrské skupiny. Je tvořena z vedoucích oddílů, jejich zástupci, instruktory a dále členy volenými do jednotlivých orgánů PS. Těmto náleží rozhodující hlas. Jednání rady se mohou zúčastnit i ostatní členové PS, kteří pak mají hlas poradní.

- řídí činnost pionýrské skupiny, volí a odvolává vedoucího pionýrské skupiny, hospodáře a revizora pionýrské skupiny;
- volí a taktéž odvolává další členy vedení PS, delegáty PS – členy územně příslušné krajské rady Pionýra a zástupce PS na výročních zasedáních krajské organizace Pionýra a sdružení Pionýr;
- schvaluje účetní uzávěrku a rozpočet Pionýrské skupiny;
- hodnotí činnost skupiny v období předchozím a plánuje činnost na období následující;
- schází se nejméně jedenkrát za rok.

b) Vedení pionýrské skupiny - je výkonným orgánem Pionýrské skupiny, plní usnesení Rady pionýrské skupiny a řídí její činnost v období mezi zasedáními Rady Pionýrské skupiny; jeho členy jsou vedoucí PS, hospodář PS a pak další členové, volení

radou PS. Vedení má alespoň 3 členy. Vedení PS však nemusí být ustaveno v případě že tak rozhodne Rada PS – jeho působnost pak vykonává vedoucí PS. Jemu podřízený hospodář odpovídá za vedení hospodářské agendy a účetnictví PS. Taktéž opatruje, eviduje a stará se o majetek PS. V případě, že je odvolán vedoucí PS či jinak zanikne jeho funkce, na hospodáře přejdou práva a povinnosti vedoucího PS a to do nejbližšího zasedání Rady PS. Za veškerou ostatní činnost je odpovědný vedoucí PS.

c) Vedoucí pionýrské skupiny - je statutárním orgánem PS a je oprávněn za skupinu jednat v jakékoliv záležitosti. Vykonává usnesení rady PS a obstarává její chod v běžných záležitostech.

d) Hospodář pionýrské skupiny – je členem vedení PS, pokud je vedení PS ustaveno. Odpovídá za vedení hospodářské agendy a účetnictví PS. Taktéž opatruje, eviduje a stará se o majetek PS. V případě, že je odvolán vedoucí PS či jinak zanikne jeho funkce, na hospodáře přejdou práva a povinnosti vedoucího PS a to do nejbližšího zasedání Rady PS.

e) Revizor pionýrské skupiny – je samostatným revizním orgánem (on, nebo revizní komise), sloužícím ke kontrole hospodaření a usnesení. Má právo účasti na jednáních sdružení (resp. jednotek sdružení, kde vykonává tuto funkci), kde má poradní hlas. Činnost revizních orgánů je upravena vnitřní směrnici sdružení Pionýr.

f) delegát pionýrské skupiny – člen krajské rady Pionýra zastupuje pionýrskou skupinu v krajské radě Pionýra, jeho povinností je podílet se na její činnosti, kdy však musí hájit a prosazovat oprávněné zájmy PS.

O zrušení Pionýrské skupiny může rozhodnout její rada a to nadpoloviční většinou všech hlasů. Taktéž může o jejím zrušení rozhodnout rada vyššího stupně.

4) Pionýrské centrum (zkratka PC)

Pionýrské centrum je zvláštní organizační jednotkou Pionýra. Centrum řídí a zajišťuje oddíly, které registrovalo. Vztahují se na něj stejná ustanovení jako na PS, není-li stanoveno jinak.

5) Krajská organizace Pionýra (zkratka KOP)

Krajská organizace Pionýra je organizační jednotka členěná dle státoprávního uspořádání ČR. Jejím smyslem je řídicí, organizační a finanční zajištění pionýrských skupin, pionýrských center, oddílů či klubů, které registrovala. KOP má právní subjektivitu.

6) Celostátní úroveň

Hlavními orgány sdružení Pionýr jsou:

a) Výroční zasedání Pionýra

Výroční zasedání Pionýra je nejvyšším orgánem sdružení Pionýr a je svoláváno předsedou Pionýra na návrh České rady Pionýra zpravidla jednou za tři roky. Účastní se ho zástupci všech pionýrských skupin a pionýrských center.

b) Česká rada Pionýra zkratka (ČRP)

Česká rada Pionýra je tvořena delegáty krajské organizace pionýra a řídí sdružení mezi výročními zasedáními Pionýra.

c) Předseda Pionýra

Předseda Pionýra je statutárním orgánem sdružení Pionýr, je oprávněn za něj jednat ve všech směrech a je členem výkonného výboru České rady Pionýra.

d) Výkonný výbor České rady Pionýra (zkratka VV ČRP)

Výkonný výbor České rady Pionýra je výkonným orgánem České rady Pionýra, uskutečňuje usnesení výročního zasedání Pionýra a České rady Pionýra, řídí činnost sdružení Pionýr mezi jednáními České rady Pionýra

Vedoucí, zástupci vedoucího, instruktoři, hospodář, revizor a ostatní funkcionáři voleného orgánu musí se svou funkcí písemně souhlasit, musí být seznámeni s právy a povinnostmi s funkcí spojených, v okamžiku jmenování musí být členy sdružení a musí mít kvalifikaci stanovenou vnitřní směrnici sdružení. Oddílový vedoucí a zástupci oddílového vedoucího, revizoři, volení zástupci a ostatní funkcionáři musí dosáhnout věku 18 let, instruktoři věku 15 let.

4 KVALIFIKACE VEDOUCÍCH

4.1 Vedoucí v Junáku

Všichni členové Junáka, kteří působí ve vedení oddílů jsou pro potřeby Junáka souhrně nazýváni „činníci“. Pro vzdělávání činníků vydal Junák speciální „Řád pro vzdělávání činníků a činníků“.

„Výchovou činníků rozumíme nejen jeho odborné vzdělávání, ale i všestrannou kultivaci jeho osobnosti, která začíná mnohem dříve a je přirozeným pokračováním výchovy a sebevýchovy skauta.“ (5,s.1)

Výchova tedy začíná již při vstupu do oddílu a pokračuje i v činníckém věku. Už malá světluška a vlče prochází výchovou, která je později nezbytná pro vedení oddílu. Celá výchova je dána stezkou světlušek a vlčat a následně skautskou stezkou, případně rádcovským kurzem.

Poslání a systém výchovy a vzdělávání činníků

„Organizace má pro každého svého dospělého či dospívajícího člena nalézt smysluplnou službu odpovídající jeho věku, osobnosti, schopnostem a možnostem a zajistit mu při jeho práci všestrannou podporu a odpovídající přípravu a vzdělání. Posláním výchovy činníků je pomáhat členům Junáka rozvíjet jejich přirozené schopnosti a dovednosti tak, aby mohli a chtěli co nejlépe sloužit skautskému hnutí.“ (5,s.1)

Systém výchovy má nejen připravit na činníckou funkci, ale i podnítit celkový osobní rozvoj. Celý systém má poskytnout potřebné vzdělání na všech úrovních.

„Systém se skládá z:

- *kvalifikačních stupňů, které zpravidla reprezentuje nějaká zkouška a pomocí nichž jsou popsány kvalifikační požadavky pro výkon jednotlivých činníckých funkcí*
- *výchovných a vzdělávacích akcí, jakými jsou lesní školy, lesní kurzy, vůdcovské a čekatelé kurzy, nejrůznější semináře apod.*

- *všech skautských orgánů a jednotek, které nesou odpovědnost za celý systém výchovy a vzdělávání činovníků“ (5,s.2)*

Všeobecná ustanovení

Kvalifikační stupně:

- a) čekatelská zkouška
- b) vůdcovská zkouška
- c) organizační zkouška
- d) hospodářská zkouška
- e) odborná činovnická kvalifikace
- f) instruktorská kvalifikace

Výchovné a vzdělávací akce:

- a) lesní kurzy
- b) čekatelské lesní kurzy
- c) vůdcovské lesní kurzy
- d) manažerské lesní kurzy
- e) lesní školy s různým zaměřením
- f) instruktorské lesní školy
- g) další postrgraduální vzdělávání
- h) ostatní vzdělávací akce

Kvalifikační stupně určené pro vychovatele dětí a mládeže jsou čekatelská zkouška a následná vůdcovská zkouška.

Původní systém vzdělávání v Junáku byl zaměřen směrem dovnitř organizace, složená vůdcovská zkouška i přes své vysoké nároky a standardy opravňovala pouze k vedení oddílu a táborů pod hlavičkou Junáka. Toto se změnilo v roce 2001 kdy Junák spustil experimentálně svůj nový program vzdělávání a začal usilovat o získání akreditace MŠMT. Nový program byl úspěšný, takže se v roce 2008 spustil naplno a

Junák získal na své kurzy akreditaci. (příloha č.3) Absolvent vůdcovského kurzu s řádně složenou vůdcovskou zkouškou nyní získává obecně platné osvědčení „Pracovník s dětmi a mládeží ve volném čase“ a „Hlavní vedoucí dětského tábora“. (ukázky dekretů v příloze č.5)

Instruktorská a odborná činovnícká kvalifikace je zase určena pro ty, kteří se podílejí na vzdělávání samotných činovníků. Cílem je prokázání hluboké odbornosti. Uchazeč svému oboru musí rozumět do hloubky. Odborná činovnícká kvalifikace je nástrojem zkvalitnění celkového vzdělávání činovníků. Kvalitní instruktor = kvalitní vzdělávání = kvalitní činovník.

Organizační a hospodářská zkouška je určena pro činovníky, kteří zajišťují hospodářské a organizační činnosti v Junáku. Tento manažerský kvalifikační stupeň si klade za cíl ověřit kandidátovu schopnost vést a řídit činovníky, vést činnosti skautských jednotek v oblastech hospodaření a administrativy.

Čekatelská zkouška

Čekatelská zkouška je základní kvalifikací ke spoluúčasti na vedení oddílu nebo k vedení jednotlivých akcí se souhlasem a dle pokynů vedoucího oddílu. Cílem je prověření zralosti a schopnosti uchazeče k příspěvku k rozvoji dětí svého oddílu.

Podmínky pro uchazeče:

- věk nejméně 15 let
- souhlas vůdce střediska a vyjádření vůdce výchovné jednotky (oddílu)
- čestné prohlášení o bezúhonnosti
- vyjádření lékaře o zdravotní způsobilosti pro práci s dětmi
- znalosti skautské stezky přiměřeně věku a to nejméně v rozsahu 1. stupně

Možné formy zkoušky:

- ústní pohovor
- písemný test
- řešení modelové situace

- písemná práce
- samostatné vystoupení k danému tématu
- závod nebo soutěž

Obsah čekatelské zkoušky

- myšlenkové základy skautingu – principy skautingu, slib, zákon, světové organizace
- úvod do pedagogiky a psychologie – cesty sebepoznání, poznávání dětí, základy vývojové psychologie, rizika doby
- metodika skautingu – družinový systém, výchova dětí navzájem a další dle skautské metody
- bezpečnost
- zdravotně
- organizace a právo
- základy hospodaření

Vůdcovská zkouška

„Cílem vůdcovské zkoušky je zjistit, zda je kandidát schopen samostatně a úspěšně vést a vychovávat mládež podle skautských zásad. Zda zná cíle a základy skautingu, zda ovládá obsah a metody skautské výchovy a je schopen s nimi pracovat. Zda má potřebné osobnostní předpoklady, znalosti a dovednosti pedagogické a psychologické, organizační a právní. Zda je schopen reprezentovat skautské hnutí na veřejnosti a zda si je vědom odpovědnosti při výchově svěřené mládeže.“ (5,s.11)

Absolventi jsou kvalifikováni k samostatnému vedení oddílu i táborů.

Podmínky pro uchazeče:

- dovršený věk minimálně 18 let
- souhlas vůdce střediska
- vyjádření lékaře o zdravotní způsobilosti pro práci s dětmi

- čestné prohlášení o bezúhonnosti
- absolvování čekatelské zkoušky
- praxe 1 rok ve vedení oddílu nebo střediska po složení čekatelské zkoušky
- znalosti v rozsahu II. stupně skautské stezky

Obsah vůdcovské zkoušky:

Myšlenkové základy skautingu

- historie
- duchovní rozměr
- skauting jako životní styl
- skauting jako služba bližnímu
- činovnícký slib
- mezinárodní spolupráce

Psychologie

- osobnost dítěte
- pozorování a poznávání dětí
- věkové kategorie
- sociální role
- koedukace
- řešení konfliktů
- typy vedení
- odměny, pochvaly, tresty
- chyby vůdce, řízení týmu
- rizika u dětí,...

Pedagogika

- výchovné prostředky

- výchovné cíle
- rozdíl ve výchově u chlapců a dívek a u různých věkových kategorií

Metodika

- používání skautského slibu a zákona
- roční program oddílu
- hry – vedení, zásady
- Rukodělné práce
- Výchovné použití odměn a trestů

Vedení oddílu

- funkce
- družinový systém
- schůzky, výpravy
- kronika
- péče o oddílové vybavení
- zpětná vazba, hodnocení činnosti oddílu
- založení nového oddílu
- oddíl a veřejnost

Organizace a právo

- stanovy Junáka
- organizační struktura Junáka
- struktura skautského střediska
- krojový řád
- administrativa a dokumentace oddílu
- právní odpovědnost
- mimořádné a pojistné události

- deklarace práv dítěte
- světové organizace

Hospodaření

- hospodaření střediska, majetek, právní subjektivita,
- hospodářské předpisy
- účetní evidence
- evidence majetku
- zdroje financování
- hospodaření, rozpočet, vyúčtování akcí

Zdravověda

- odpovědnost za vlastní zdraví a život
- zdravotní zajištění skautské činnosti
- druhy léků a jejich využití
- předcházení úrazům
- základní zdravotnické předpisy a administrativa
- hendikepované děti
- hygiena při oddílové činnosti
- vliv zátěže na lidský organizmus
- metodika zdravotního výcviku v oddíle
- alkohol, sexuální výchova
- metodika a výcvik život zachraňujících úkonů
- zásady první pomoci, záchrana tonoucího

Příroda a ekologie

- vztah člověka k přírodě
- ochrana přírody a krajiny

- hry s ekologickou a přírodovědnou tematikou
- smysl a cíle ekologické výchovy ve skautingu
- ekologicky šetrné chování doma, v klubovně, v přírodě, na táboře
- poznávání přírody

Táboření, příprava a vedení tábora

- bezpečnost
- vybavení
- táboření
- typy táborů
- vhodné tábořiště
- hospodaření tábora
- stravování
- organizace tábora

Kultura a estetika

- zapojení estetických činností do programu
- výzdoba
- společenské chování
- hudba a zpěv v oddíle, výtvarná činnost

Tělovýchova a sport

- tělesná výchova – její význam a využití
- rozvoj pohyblivosti
- sportovní činnosti v oddíle
- bezpečnost při plavání

Písemná práce a mluvený projev

- písemná práce na téma dohodnuté s pověřeným členem zkušební komise

- mluvený projev na předem dané téma, připravená obhajoba, improvizovaný projev, rétorická úroveň

Vůdcovský slib

Před vydáním dekretu mají uchazeči možnost složit vůdcovský slib: „Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe, vést a vychovávat mládež mi svěřenou v duchu skautského slibu a zákona.“

Lesní školy a kurzy

Termínem lesní školy a kurzy jsou označovány lesní kurzy, čekatelské lesní kurzy, vůdcovské lesní kurzy, manažerské lesní kurzy, lesní školy s různým zaměřením a instruktorské lesní školy.

Všechny tyto kurzy a školy jsou doporučenou formou výchovy a vzdělávání činovníků.

„Posláním lesních škol a kurzů je především příprava pro roli skautského činovníka – v oblasti znalostí, vědomostí, dovedností, postojů a návyků.“ (5,s.21)

Lesní školy a kurzy mohou a také i většinou jsou spojeny s konáním příslušné zkoušky.

Průběh kurzu

Všechny kurzy existují zpravidla ve dvou variantách – jedním je intenzivní, zpravidla týdenní kurz, který se koná v období letních prázdnin a druhou možností je víkendový kurz, konaný v průběhu školního roku.

Oba níže uvedené kurzy byly původně spuštěny jako experimentální v rámci zavádění nového programu vzdělávání, který je oproti původnímu v maximální možné míře zaměřen na oddílovou praxi. Oba se s novým programem vypořádaly výborně a patří mezi nejlépe hodnocené kurzy, jakých se může zájemce o vedení oddílu zúčastnit.

Čekatelský kurz

Na kvalitu kurzů a škol jsou kladeny vysoké požadavky. Příkladem velmi kvalitního čekatelského kurzu je bezesporu i kurz Scout-tex, pořádaný skautským obvodem Praha 10.

Tento kurz patří mezi víkendové. Koná se již od roku 2008 a to vždy o třech víkendech od března do května, dále během dvou seminárních večerů a uzavřen je zkouškovým večerem. Je určen primárně pro zájemce z Prahy, ale pro koho nejsou překážkou seminární večery konané ve všední dny, ten se samozřejmě také může zúčastnit. Víkendy jsou vždy v prostředí některé ze skautských základen a zpravidla tematicky zaměřené (vodácký víkend, víkend na zámku, na hradě, v jeskyních). Všechny víkendy jsou v maximální možné míře zaměřené na praxi, ale samozřejmě nechybí ani teoretické přednášky. Program je velmi intenzivní, od pátečního večera až do nedělního poledne. Účastníci jsou rozděleni do několika družin a týmové úkoly plní právě v těchto družinách, čímž se přibližují oddílové praxi. Každý účastník má svou stezku (ukázka v příloze č.2), což je soubor kompetencí, jejichž ovládnutí je podmínkou pro skládání čekatelské zkoušky. Seminární večery doplňují víkendový program o zajímavé přednášky a programy, které nebylo možno zařadit do víkendů a taktéž slouží k průběžnému otestování získaných znalostí účastníků.

Jedním z dalších požadavků na úspěšné absolvování kurzu je vytvoření čekatelské práce, jejímž tématem je naplánování vícedenní oddílové výpravy. Každý se zaměří na svůj oddíl a pod dohledem patrona ze svého domovského oddílu (jímž je obvykle hlavní vedoucí) naplánuje pro oddíl jednu delší vícedenní výpravu (Velikonoční prázdniny, podzimní prázdniny). Tuto musí rozpracovat do všech podrobností, včetně zajištění ubytování, dopravy, vypracování jídelníčku, rozpočtu a programu, což je pak v oddíle běžná činnost vedoucího.

Vůdcovský kurz

Jako příklad kvalitního vůdcovského kurzu je možné uvést kurz Pavučina pořádaný okresem Plzeň.

Podobně jako v případě výše uvedeného kurzu Scou-tex je tento kurz víkendový. Protože nároky vůdcovského kurzu jsou vyšší než u čekatelského kurzu, je tento kurz rozdělen na 5 víkendů. Naopak na tomto kurzu nejsou seminární večery, protože je určen pro účastníky z celé republiky. Program začíná opět v pátek večer a končí v neděli odpoledne. Průběh kurzu je obdobný jako u Scout-texu, má ale širší obsah a účastník musí ovládnout mnohem více kompetencí. Opět k zaznamenávání průběžných

výsledků plní stezku (ukázka v příloze č.4) Jako příklad můžeme uvést plánování vícedenní výpravy. Na čekatelském kurzu je toto námětem absolventské práce, na jejíž vypracování má účastník téměř dva měsíce času. Na vůdcovském kurzu musí takovou výpravu zvládnout připravit za necelý půlden, ovšem nároky na kvalitu se nemění.

Součástí vůdcovské zkoušky je taktéž vypracování absolventské práce. Jejím obsahem je v případě Pavučiny naplánování půlroční činnosti oddílu. Nejde však o podrobný plán každé výpravy a každé oddílové akce, jako spíš o obecné rozvržení, naplánování harmonogramu akcí a spolupráce s rodiči.

4.2 Vedoucí ve sdružení Pionýr

K zásadním úkolům sdružení Pionýr patří práce s dospívajícími a dospělými členy Pionýra, jejich získávání, rozvoj, průběžná výchova a hlavně vzdělávání. Zájmem sdružení je nalézt pro každého z těchto členů uplatnění odpovídající jeho schopnostem, možnostem, věku a osobnostním předpokladům a to tak, aby šlo o poutavou, účinnou, hodnotnou a účelnou činnost. Taktéž je třeba pro jeho aktivity zabezpečit oporu a umožnit navazující vzdělání a rozvoj. Příprava musí všetraně rozvíjet osobnost, dodat výbavu pro práci s dětmi a kromě toho přispět k chápání spoluodpovědnosti za celé sdružení. V neposlední řadě by ale měla přinést uspokojení z vlastního růstu.

Pro vzdělávání svých vedoucích má sdružení Pionýr vlastní interní dokument, podle kterého se vzdělávání řídí. Tento je obdobou Řádu pro vzdělávání činovnic a činovníků Junáka a nazývá se „Směrnice pro přípravu a vzdělávání ve sdružení Pionýr“.

Základní příprava probíhá v rámci každé pionýrské skupiny tak, aby každý dospělý absolvoval "Minimum Pionýra", které je úplným základem. Pro samostatnou práci s dětmi a mládeží jsou však požadavky mnohem vyšší. Tím nejnáročnějším stupněm jsou kvalifikační kurzy s akreditací Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Vzdělávací kurzy v rámci Pionýra zprostředkovává zpravidla Pionýrské centrum, ale jsou v pravomoci PVC (Pionýrského vzdělávacího centra). Jediné školení, které může zajistit Pionýrská skupina je zmíněné Pionýrské minimum. Kurzy nejsou určeny jen členům Pionýra, ale také pro členy jiných organizací i pro širokou veřejnost.

Kurzy pořádané Pionýrem lze rozdělit na dva základní typy:

- a) akreditované MŠMT
- b) neakreditované – platné pouze v rámci sdružení Pionýr

Obecný přehled pořádaných kurzů

a) Akreditované kurzy MŠMT s platností pro všechna sdružení v ČR

1. Vedoucí dětského kolektivu B
(zkratka VDK B, je určen pro začínající instruktory a vedoucí starší 15 let, platnost 3 roky);
2. Vedoucí dětského kolektivu A
(zkratka VDK A, je určen pro vedoucí starší 18 let, kteří absolvovali kurz VDK B, platnost časově neomezená);
3. Hlavní vedoucí zotavovací akce pro děti a dorost
(zkratka HVT, pro vedoucí starší 21 let, kteří absolvovali kurz VDK A, platnost časově neomezená);
4. Zdravotník zotavovací akce
(zkratka ZZA, pro osoby starší 18 let, platnost neomezená);
5. Hospodář
(obsahem je jednoduché a podvojně účetnictví v neziskové organizaci, platnost 1 rok).

b) Neakreditované kurzy s platností pouze ve sdružení Pionýr

1. Pionýrské minimum
(vstupní školení povinné pro všechny (i dospívající), kteří se přímo nebo nepřímo podílejí na práci s dětmi);
2. Hospodář a revizor PS
(pro osoby starší 18ti let – hospodáře a revizory PS, případně hospodáře táborů, platnost časově neomezená);

3. Vedoucí PS, člen vedení PS

(pro vedoucí PS a členy vedení, kvalifikace vyplývající ze Statutu Pionýra, platnost časově neomezená);

4. Člen krajské rady Pionýra

(pro členy krajských rad Pionýra, kvalifikace vyplývající ze Statutu Pionýra, platnost časově neomezená).

Na základě těchto kurzů se získává příslušná kvalifikace, potřebná pro zastávání příslušné funkce. Tyto kvalifikace se podle Směrnice pro přípravu a vzdělávání dělí následovně:

„Vstupní:

- *Pionýrské minimum;*

Základní – výchozí stupeň:

- *kvalifikace instruktora;*

- *kvalifikace oddílového vedoucího;*

- *kvalifikace pro výkon volených a jmenovaných funkcí;*

Odborná:

- *odborné vzdělávání pro výkon volených a jmenovaných funkcí;*

- *odborná příprava pro vedoucí;*

- *odborná příprava pro výkon činností souvisejících se zajištěním přímé práce s dětmi;*

- *vzdělávání lektorů;*

Rozšiřující:

- *metodická příprava na PS;*

- *tematicky zaměřené kursy;*

- *výměny zkušeností;*

- *semináře.“ (9)*

Pro účely této práce mne zajímá především obsah kvalifikace instruktora a kvalifikace oddílového vedoucího.

Kvalifikace instruktora Pionýra:

- program Pionýra a jeho činnost;
- vnitřní předpisy;
- organizační výstavba sdružení;
- bezpečnost a související předpisy;
- právní minimum;
- první pomoc;
- základy hygieny;
- pedagogika a psychologie;
- práce s dětským kolektivem;
- dokumentace;
- metodika;
- propagace sdružení a jeho činnosti;
- základy hospodaření;
- praktická zkouška.

Kvalifikace oddílového vedoucího Pionýra:

- program Pionýra;
- činnost sdružení;
- historie sdružení;
- statut Pionýra;
- vnitřní předpisy;
- bezpečnost a ochrana zdraví;
- zásady požární prevence;

- právní minimum;
- zdravotvěda;
- pedagogika, psychologie;
- systém práce oddílu;
- vztahy s veřejností;
- základy ekonomiky;
- písemná práce nebo ústní pohovor (s praktickým zaměřením).

Kvalifikaci instruktora musí mít všichni ve věku 15 až 18 let předtím, než jsou do funkce jmenováni. Obdobně kvalifikaci oddílového vedoucího (KOV) musí mít všichni vedoucí a funkcionáři od 18 let, předtím než jsou jmenováni do funkce.

Kvalifikace pro výkon volených a jmenovaných funkcí se člení podle jednotlivých funkcí: člen rady (KRP a ČRP), vedoucí PS (musí mít též jednotliví členové vedení PS), hospodář-ekonom nebo revizor PS. Kvalifikaci je potřeba získat do 1 roku od zvolení nebo jmenování do funkce.

Odborné kurzy, kam patří speciálně hospodář LT, hygienické minimum a další odbornosti dle specializace oddílu či tábora je potřeba absolvovat před výkonem této funkce.

Každý zájemce o účast na kurzu musí předložit několik dokumentů.

1. výpis z rejstříku trestů,
2. potvrzení od lékaře o způsobilosti práce s dětmi,
3. zprávu vysílající organizace (viz. příloha č.6)

Toto se však týká pouze prvního kurzu, kterého se jedinec účastní, pro další kurzy již tyto doklady nejsou zapotřebí.

Navíc k uvedeným kurzům pak Pionýr nabízí svým členům možnost doplňkových specializovaných kurzů k získání větší odbornosti v určité oblasti (např. vůdce malého plavidla, lyžařský instruktor a podobně).

O dosažené kvalifikaci vedoucího se může přesvědčit každý rodič, který uvažuje o přihlášení svého dítěte do pionýrské skupiny. Každý vedoucí je povinen poskytnout informace o tom, jaká školení absolvoval. To může udělat buď předložením kvalifikačního průkazu (viz. příloha č.7) nebo přímo osvědčení o kvalifikaci (příloha č.8).

Vzdělávací akce v Pionýru mohou mít několik forem. Pokud není forma závazně předepsána v osnově, je určena pro každou akci subjektem (PS, KRP, ČRP), který příslušnou akci zajišťuje. Při realizaci Pionýrského minima je povinností pořadajícího subjektu zajistit, aby mělo skutečně charakter odpovídající naplnění zákonné normy a poučení osoby k výkonu funkce.

Zvolení příslušné formy by mělo odpovídat požadavkům na získávání jak teoretických znalostí, tak praktických dovedností. Za nejvhodnější formy se dají obecně považovat takové, které podporují přímou aktivitu účastníků. Například setkání či pracovní dílny a další.

Zájemci o příslušnou kvalifikaci se mohou na zkoušky připravovat individuálně, tedy aniž by absolvovali příslušný kurz. Přihlášený musí o individuální studium požádat před zahájením kurzu, jinak je účast povinná. Toto se netýká kurzů akreditovaných MŠMT (tzn. kurzů s obecnou platností) a kurzu Kvalifikace instruktora Pionýra, které individuálním způsobem projít nelze. Také je nevhodná pro kurz Pionýrské Minimum.

Pro uskutečnění přípravy se pořádají akce, které se dělí do tří základních skupin. Každá z nich obsahuje ještě podskupiny, které určují a zpřesňují druh akce.

„a) Škola - ucelená vzdělávací akce zpravidla v rozsahu jednoho týdne nebo jako vzdělávací akce systému přípravy, která při svém konání poskytuje prostor pro získání více jak jednoho druhu kvalifikace.

b) Kurz - jsou všechny akce kratší než jeden týden a dále akce delší, nemající ucelený charakter, tzn. že získání kvalifikace je rozděleno do několika bloků. Kurz je vždy monotematický a člení se dále na:

- víkendové, které zpravidla trvají od pátku do neděle;

- týdenní, které se konají v průběhu pracovního týdne;
- denní, zpravidla v trvání po celý den či jednoho půldne;
- večerní, zpravidla konané ve večerních hodinách;
- dálkové, kam účastníci přijíždějí pouze za účelem konzultací;
- korespondenční, které řeší přípravu formou dopisovou či e-mailovou;
- rekreační, spojené s rekreačními pobyty.

*c) **Semináře** - zvláštní druh přípravy. Mohou být na delší časové období i pouze na jednu hodinu. Zakončením semináře obvykle není zkouška a po absolvování se vydávají pouze osvědčení o účasti. Seminář je vždy monotematický“.(9)*

Náplní kurzu Vedoucí dětského kolektivu B jsou následující tematické okruhy:

Právní minimum

- síla právních norem
- právní způsobilost
- právní postavení Pionýra a pionýrské skupiny
- trestní odpovědnost
- užívání lesa a krajiny
- hygienické předpisy
- dopravní předpisy
- Úmluva o právech dítěte
- táboroví pracovníci

Ekonomické minimum

- základní pojmy
- práva a povinnosti členů sdružení
- finanční zdroje
- rozpočet akce a její vyúčtování

- ekonomická dokumentace

Minimum z pedagogiky, psychologie, sociologie

- věkové kategorie
- osobnost
- tvorba a vazby v kolektivu
- pravidla dialogu
- styly vedení kolektivu

Minimum z bezpečnosti práce

- obecné zásady
- sport
- doprava
- koupání
- práce s nářadím
- aktivity v terénu
- denní a noční hry v přírodě

Hygienické minimum

- zdravotní dokumentace
- povinnosti rodičů a pracovníků zotavovacích akcí
- stravovací a spánkový režim
- udržování čistoty a pořádku

Základy zdravovědy, první pomoc

Motivace, tvorba programů

- motivace
- soutěž
- velká hra

- systémy hodnocení

Navazující kurz Vedoucí dětského kolektivu A pak tyto témata opakuje a více rozvíjí. Kromě toho přidává ještě okruh zaměřený na vnější vztahy a propagaci.

4.3 Rozdíly v přístupu

Ze všech získaných informací se mi povedlo získat poměrně přesný obraz o fungování obou systémů výchovy a přípravy vedoucích.

Skautská organizace si své vedoucí pěstuje už od prvního příchodu do oddílu, což může být třeba v pěti letech věku. Pokud má jedinec vlohy pro práci s lidmi a vedení, dostává se velice brzy na vedoucí pozici v rámci družiny (skupiny). Takový člověk je dále v maximální možné míře motivován, aby pokračoval ve svém vzdělávání a kvalifikaci si zvyšoval. Toto je zachyceno hned ve třech bodech skautské výchovné metody.

U Pionýra není možnost takového „karierního růstu“ jako v Junáku. Jedinec, byť talentovaný, není k nastoupení vedoucí role příliš motivován, pokud se o to nebude snažit přímo vedoucí jeho oddílu.

Pro porovnávání jsem hledal podobnosti v jednotlivých kvalifikačních stupních, abych je postavil proti sobě.

V Junáku je nejnižší kvalifikací rádcovský kurz, u Pionýra je to Pionýrské minimum. Rádcovský kurz není povinný, protože slouží především k ujasnění a upevnění poznatků, získaných při předchozím působení v oddíle. Pionýrské minimum může sloužit i pro úplného nováčka, který se rozhodne pracovat s dětmi (ať již přímo či nepřímo) v rámci organizace a je povinné.

Pro spolupráci na vedení oddílu je v rámci Junáka povinná čekatelská zkouška, u Pionýra je to kvalifikace instruktora. Obsah těchto dvou je téměř identický, jak vidíme v předchozích dvou kapitolách. u Junáka je však rozšířen o myšlenkové základy skautingu a o skautskou výchovnou metodu, která je mezi výchovnými organizacemi zcela jedinečná.

Pro samotné vedení oddílu je třeba v Junáku vůdcovská zkouška, v Pionýru Kvalifikace oddílového vedoucího. Obsah obou je opět téměř identický, u Junáka opět rozšířený o myšlenkové základy skautingu.

U obou organizací jsem měl k dispozici závazné směrnice pro výchovu a vzdělávání, které přesně definují obsah kvalifikace a jednotlivá témata. Junák má jednotlivé okruhy podrobněji rozvedené v podobě témat dílčích, díky kterým je celkový systém lépe přehledný.

5 ZÁVĚR

Abych mohl porovnat vzdělávací systémy obou organizací, podíval jsem se nejprve do jejich historie. Skauting se svou stoletou tradicí, sahající do roku 1907 a proti němu sdružení Pionýr, jehož kořeny pochází z roku 1949.

Junák, jež je největší a tedy nejrepresentativnější skautskou organizací v České Republice byl za svou existenci několikrát zakázán a rozpuštěn, ale přesto se ho vždy podařilo obnovit, což dokazuje, že myšlenka skautingu je dostatečně hluboká a pevná. To potvrzuje i stále rostoucí členská základna, která čítá přes 50 000 členů. Pionýrská organizace má prapůvod v Sovětském svazu, a ve své historii má i, z dnešního pohledu, temné okamžiky. Už její založení mělo značný politicko-ideový podtext a po prostudování historických pramenů můžeme říci, že bylo cílené tak, aby vzniklá organizace utlumila Junák, který svojí demokratičností příliš nevyhovoval tehdejšímu režimu. Tato etapa historie je však uzavřena a původní svaz pionýrských oddílů mládeže zanikl s koncem minulého režimu.

Dnešní sdružení Pionýr je založeno na demokratických principech a má mnohem blíže k Junáku. Často se můžeme setkat s názorem, že mezi těmito organizacemi panuje velká rivalita či nesnášenlivost, ale to není pravda, už jen proto, že by to odporovalo programu obou organizací.

Při porovnávání obou vzdělávacích systémů jsem vycházel především z vnitřních směrnic vydaných přímo oběma organizacemi. Největším přínosem byl Řád pro vzdělávání činovnic a činovníků Junáka a Směrnice pro přípravu a vzdělávání v Pionýru. Můj předpoklad byl, že systém vzdělávání v Junáku je širší a zároveň komplexnější.

Systém výchovy v Junáku má jisté znaky vojenské výchovy, které přetrvaly z dob Roberta Baden-Powela, který byl vojákem a generálem. Tam můžeme vidět počátky družinového systému, který má svého rádce a je obdobou družstva. Pokud půjdeme výše, uvidíme oddíl jako rotu, středisko jako brigádu a tak dále. V této struktuře existuje přesně daný hierarchický systém vedení, včetně označování.

Tento systém s sebou nese značnou výhodu. Každý jedinec, vyrůstající v oddíle má možnost jakéhosi „karierního růstu“ – může se stát rádcem, případně podrádcem a

získat vlastní zkušenost s vedením a zjistit, zda má pro vedení kolektivu předpoklady. Vychovává k vedení a vztahu k autoritám už od raného věku. Typický skautský vedoucí je takový člověk, který ve skautském oddíle prožil své dětství a myšlenka skautingu ho natolik zaujala, že je ochoten ji šířit dál a vychovávat mladé lidi. K této roli je připravován už od nástupu do prvního oddílu – nejdřív je malým, nešikovným nováčkem a jeho družina ho táhne kupředu, učí se a postupně se dostane až na pozici, kdy je nejstarším v družině a dostává na starost její vedení. V tu dobu se účastní prvního kurzu, který ještě víc rozvíjí jeho schopnosti. A pokud zůstane v oddíle a rozhodne se získané zkušenosti dále rozšiřovat a také předávat dál, účastní se čekatelského a později vůdcovského kurzu. Tímto však možnosti jeho vzdělávání nejsou zdaleka u konce.

Struktura Pionýrských skupin je volnější a ačkoli se členové oddílů k programu vyjadřují prostřednictvím oddílových rad, největší díl práce je právě na vedoucím oddílu. Celkově má Pionýr nižší požadavky na fungování oddílů. Oddíl může fungovat pakliže má jednoho kvalifikovaného vedoucího a dále alespoň 5 členů do 18 let, v Junáku musí oddíl kromě vedení mít alespoň 10 členů mladších 15 let.

Ze všech poznatků, získaných o obou organizacích jsem zjistil, že ačkoli má Junák a Pionýr každý svou historii a na první pohled jsou značně odlišné, jejich systém přípravy vedoucích je téměř identický. V programech a kvalifikačních stupních obou organizací je značná podobnost, ale Junák má díky své výchovné metodě a myšlenkovým základům výraznou převahu.

6 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. BŘICHÁČEK, Václav. *Skautskou stezkou*. Praha : Tiskové a distribuční centrum, 1998. 417 s. ISBN 80-86109-60-7.
2. PLAJNER, Rudolf. *Úsvit českého junáctví*. Praha : Junácká edice, 1992. 288 s. ISBN 80-85209-25-X.
3. *Stanovy Junáka – svazu skautů a skautek ČR* [online]. 2001 [cit. 2011-06-12]. Skautská křižovatka. Dostupné z WWW: [<http://krizovatka.skaut.cz/organizace/dokumenty/spisovna/detail-105/>](http://krizovatka.skaut.cz/organizace/dokumenty/spisovna/detail-105/).
4. *Organizační řád a systemizace Junáka* [online]. 2005 [cit. 2011-06-12]. Skautská křižovatka. Dostupné z WWW: [<http://krizovatka.skaut.cz/organizace/dokumenty/spisovna/detail-215/>](http://krizovatka.skaut.cz/organizace/dokumenty/spisovna/detail-215/).
5. *Řád pro vzdělávání činovnic a činovníků* [online]. 2009 [cit. 2011-06-12]. Skautská křižovatka. Dostupné z WWW: [<http://krizovatka.skaut.cz/organizace/dokumenty/spisovna/detail-686/>](http://krizovatka.skaut.cz/organizace/dokumenty/spisovna/detail-686/).
6. NOVÁK, Matyáš; NOVÁK, Lukáš. *Doména skaut.org* [online]. 1.1.2003 [cit. 2011-06-12]. Dostupné z WWW: [<http://www.skaut.org/index.php>](http://www.skaut.org/index.php).
7. *Skautský svět* [online]. c2006, 2.6.2011 [cit. 2011-06-12]. Dostupné z WWW: [<http://verejnost.skaut.cz/cz/>](http://verejnost.skaut.cz/cz/).
8. *Statut Pionýra a Program Pionýra*. Praha : Pionýr, 27.11.2010. 25 s.
9. *Směrnice pro přípravu a vzdělávání v Pionýru*. Praha : Pionýr, 26.11.2005. 16 s.
10. *Pionýr* [online]. 2008 [cit. 2011-06-12]. Dostupné z WWW: [<http://www.pionyr.cz>](http://www.pionyr.cz).
11. *Jihomoravská krajská organizace Pionýra* [online]. 2010, 9.6.2011 [cit. 2011-06-12]. Dostupné z WWW: [<http://jihomoravsky.pionyr.cz/>](http://jihomoravsky.pionyr.cz/).
12. *Jihočeská krajská organizace Pionýra* [online]. c2002 [cit. 2011-06-12]. Dostupné z WWW: [<http://www.jihocesky-pionyr.cz/>](http://www.jihocesky-pionyr.cz/).

7 PŘÍLOHY

Seznam příloh:

1. Charta českého skautingu na počátku 21. století.
2. Náhled stezky čekatelského kurzu Scout-tex.
3. Úvod ze stezky vůdcovského kurzu Pavučina.
4. Ukázka kompetencí osvojovaných v rámci vůdcovského kurzu.
5. Dekrety získané po úspěšném absolvování vůdcovského kurzu.
6. Zpráva vysílající PS, potřebná pro vstup do kurzu VDK.
7. Kvalifikační průkaz sdružení Pionýr.
8. Osvědčení HVDT.

Příloha č.1:

CHARTA

českého skautingu na počátku 21. století

Je český skauting starý nebo mladý? Když je člověku dvacet, rozpíná křídla své budoucnosti a cítí, co vše ještě může a chce dokázat. Má málo zkušeností, ale hodně sil a hlavně touhu letět dál a výš. Když je člověku devadesát, jeho dílo je téměř hotové a stává se odkazem pro příštím generacím. Českému skautingu již devadesát bylo. Je tedy starý nebo mladý? Záleží na nás. Můžeme si vybrat jen minulost a být jen staří, nebo jen budoucnost a být jen mladí. Ale máme i jedinečnou možnost přijmout obojí a být staří svou zkušeností a oprávněnou hrdostí na to, co už jsme dokázali, a mladí rozepjatými křídly a touhou letět dál a výš.

Naše zkušenost je v mnoha ohledech jedinečná. Český skauting je vyvzdorovaný a vykoupený. Odvaha, úsilí i důvtip, s jakým čeští skauti přetrvali léta krajní nepřízně, vytvořily pevný základ, o který se dnes můžeme opírat při překonávání problémů a překážek. A chceme-li zůstat minulosti věrni, musíme rozepnout křídla a letět.

Skauting je myšlenkou,

živoucí a burcující. Nenechává lidi tam, kde jsou, ale vede je dál a výš, protože je promyšleným systémem výchovy a sebevýchovy. Díky němu vyrůstají z dětí lidé, kteří se stávají pilíři občanské společnosti, jsou ochotní a schopní utvářet svět kolem sebe k lepšímu.

- Lidé charakterní a zodpovědní, kteří věří, že život je příležitost ke službě.
- Lidé otevření budoucnosti a schopní na sobě stále pracovat.
- Lidé činorodí a rozhodní, nenechající se vláčet okolnostmi, ale aktivně utvářející svůj život.
- Lidé praktičtí a tvořiví, kteří umějí najít řešení a dotáhnout je do konce.
- Lidé samostatní, schopní postarat se o své potřeby a zároveň otevření spolupráci s druhými.

- Lidé plně zapojení do života v různých společenstvích, snažící se o dlouhodobé rozvíjení vztahů, vytváření pevných vazeb a sítí vzájemné podpory.
- Lidé, kterým nechybí sebedůvěra a radost.
- Lidé, kteří uznávají duchovní hodnoty přesahující materiální svět a dávající životu smysl a směr.

K výchově takových lidí musí směřovat naše výchovné prostředky. Právě takoví lidé jsou nadějí lidského společenství bez ohledu na hranice států a rozdíly kultur. Jejich činnost ve prospěch okolního světa je tím, co dává myšlence skautingu smysl – ať už na prahu dospělosti ze skautské organizace odejdou nebo ne.

Junák je organizací,

kteřá dává skautskému hnutí řád i prostor nezbytný pro co nejlepší využití společných sil. Junák proto musí být:

- Pevně zakotven v poslání, principech a metodě, které za bezmála jedno století osvědčily svoje kvality a jsou vyjádřeny jak v ústavách světových skautských hnutí, tak ve Stanovách Junáka.
- Otevřený všemu, co dobře slouží k naplnění poslání a je v souladu s principy a metodou skautingu.
- Současný, posuzující výchovné prostředky nikoliv podle toho, jak sloužily včera, ale jak slouží dnes a jak mohou sloužit zítra.
- Pestrý a rozmanitý, respektující různost cest vedoucích ke společnému cíli a v jinakosti nevidět nebezpečí, ale obohacení.
- Přitažlivý pro mladé lidi a uznávající, že skauting patří především jim, má naplňovat jejich potřeby a touhy.
- Uznávaný společností pro své kvality a výsledky výchovné práce, které dokáže sdělovat srozumitelným a přesvědčivým způsobem.
- Silný svými možnostmi i rostoucím počtem členů, který je odrazem dlouhodobé kvality programu, nikoliv laciné nabídky.

Patnáct let po své obnově je Junák – svaz skautů a skautek ČR živou a silnou organizací, ale přesto čelíme několika výrazným problémům. Ještě šest let zbývá do chvíle, kdy se začne počítat druhé století našeho trvání.

Chceme, aby Junák byl organizací s pevnými hodnotovými základy na straně jedné, a s moderními, přitažlivými formami a prostředky na straně druhé.

Chceme, aby rodiče vnímali Junáka jako kompetentní organizaci s jasným výchovným posláním, která jim nabízí pomoc při výchově jejich dětí a zábavným způsobem připravuje mladé lidi na smysluplné prosazení ve společnosti.

Chceme, aby děti viděly skauting jako místo, kde budou přijaty skupinou svých vrstevníků, kde najdou opravdové kamarády, a skauting se pro ně stal přitažlivým dobrodružstvím se špetkou tajemství a výlučnosti, do něhož se budou chtít zapojit i ho samy aktivně utvářet.

Pokud nám skutečně jde o skauting pro dnešní svět, je třeba:

1) Začít se podstatně více zajímat o problémy společnosti, v níž žijeme, i světa kolem nás a méně o své problémy vnitřní.

2) S důvěrou se opřít o to, co máme společné: poslání, principy a metodu skautingu.

3) Podporovat oddíly a střediska s kvalitním programem a aktivní komunikací s veřejností, aby byly inspirací a oporou ostatním.

4) Přijmout skutečnost, že skauting není jedinou z dobrých cest výchovy, a zároveň se smířit

s tím, že se pohybujeme v prostředí, v němž musíme být schopni konkurence ve všem, kde je to třeba.

5) Sdílet radost z dobře vykonané práce, ze společenství, z přátelství, z naplňování myšlenky, která za to stojí.

Konkrétně to znamená:

6) Inovovat skautský výchovný program (např. stezka, odborky, výchovné projekty) a hledat prostředky a postupy, které osloví dnešní děti a mládež. Předávané znalosti a

dovednosti posuzovat podle jejich užitečnosti pro svět v jednadvacátém století; odlišit pevné základy od zastaralých prostředků.

7) Přizpůsobit skautské vzdělávání inovovanému skautskému programu.

8) Cíleně oslovovat ty mladé lidi, které zatím oslovit neumíme. Snažit se skauting nabídnout všem, pro něž může být zajímavý.

Těchto osm bodů je východiskem pro činnost Junáka ve zbývajících šesti letech prvního století českého skautingu, chceme-li naplnit naše motto „...*skauting pro život*“ .

Příloha č.2:

Jak pracovat se stezkou

Držíte v ruce stezku, která vás bude provázet vaším čekatelským vzděláváním. Podobně jako stezka pro skautský věk obsahuje kompetence, tedy dovednosti, znalosti a postoje, které vás připraví na roli ve vedení oddílu. Stačí si celou stezku splnit a čekatelský odznak je téměř váš :)

Stezka obsahuje 114 bodů (kompetencí), které jsou rozdělené do 15 oblastí. Opravdu jich není málo, ale není se čeho bát! Nejste na to sami!

Jak si kompetence osvojíte?

Řada z nich vám jistě nebude problém, zvládáte je již teď. Velkou část z nich probereme během přednášek a na jiných typech programů se setkáte s dalšími. K těm nejdůležitějším dostanete materiály, které vám s nimi pomohou.

Jak se stezka plní?

Kompetence si můžete splnit několika způsoby.

- Při programu
- Některé vám potvrdí váš vedoucí, kterého jste si vybrali.
- Během rozhovoru s instruktorem
- Formou testu
- Zkouškou
- Zpracováním projektu a jeho obhajobou
- Splněním konkrétního úkolu

13 kompetence vychovatelské - **Dnešní i včerejší děti**

100	Zná (dokáže popsat) svět dnešních dětí (škola, zájmy, hodnoty, zábava, kamarádi, parta, ...). Ví, kde hledat informace o dnešních dětech.		V	ÚSTNÍ ZK.	13.11.14
101	Má přehled o rizicích, která ohrožují děti a mládež (závislost, sekty, zneužívání, ...), ví, jak děti o těchto rizicích přiměřeně informovat, je schopen pomoci, když se na něho dítě obrátí s prosbou o pomoc nebo o radu.		V	zkouška	13.11.14
102	Ví, jak rozpoznat, že má dítě nějaký problém, a umí mu s ním pomoci.		V	zkouška	13.11.14
103	Umí komunikovat s dětmi přiměřeně jejich věku a vyspělosti.	P	V	zkouška	13.11.14
104	Uvědomuje si, že každé dítě je individualita a osobnost, a podle toho s ním jedná.		V	zkouška	13.11.14
105	Umí odpovédět na otázku „Kolik je to ještě kilometrů?“	P	V	zkouška	13.11.14
106	Umí používat odměny a tresty.		V	zkouška	13.11.14
107	Ví, že je nutné volit odlišný program pro různé věkové kategorie, a uvědomuje si rizika, která přináší uvedení programu v nevhodném věku.		V	PROJEKT	13.11.14

14 kompetence vychovatelské - **Vedení oddílu**

100	Všimá si potřeb lidí, které vede.	P	V	zkouška	13.11.14
101	Umí se vybavit na různé oddílové činnosti (materiálem, lidmi, zkušenostmi a znalostmi).	P	V	zkouška	13.11.14
102	Zohledňuje dovednosti, schopnosti a věk dětí při přípravě programu.		V	PROJEKT	13.11.14
103	Ví, proč vést děti k hodnotám, a zná různé způsoby, jak to dělat.		V	UKOL NĚKTERÝ	13.11.14
104	Umí použít vhodnou zpětnou vazdu		V	ZK	13.11.14
105	Zná funkci oddílové rady		V	ZK	13.11.14
106	Umí připravit dítě ke slibu	P	V	zkouška	13.11.14
107	K dosažení stanovených cílů používá moderní prostředky.		V	ZK	13.11.14

O EXPERIMENTÁLNÍCH ZKOUŠKÁCH

ÚVOD

Základem pro vytvoření obsahu VZ je rozbor potřeb vůdce oddílu, tj. jaké znalosti, dovednosti, postoje a návyky má mít vůdce oddílu, aby mohl úspěšně pracovat ve výchově dětí a mládeže. Tyto žádoucí znalosti, dovednosti, postoje a návyky označujeme souhrnným slovem **kompetence**. Kompetence jsou formulovány tak, jak by je měl ovládat úspěšný vůdce oddílu, tj. kompetence není koncipována jako požadavek ke zkoušce.

PROČ NOVÁ VZ

Stávající VZ je součástí Řádu pro vzdělávání činovníků Junáka, který byl připravován a konzultován před IX. Valným sněmem Junáka a byl schválen 13. 7. 1998. Během roku 2000 byla zpracována jeho novela, kterou schválila Ústřední rada Junáka 8. 4. 2001.

Hlavní důvody pro změnu VZ:

1) Zvýšení efektivity vzdělávání vůdců.

Práce vůdce oddílu je vysoce kvalifikovaná a náročná činnost. Doba, kterou na vůdce můžeme působit na vzdělávacích akcích je minimální (pro srovnání – podobně náročnou kvalifikovanou činnost vykonávají profesionální vychovatelé, kteří se na svou práci obvykle připravují studiem v délce minimálně 4 roky na střední, vyšší odborné nebo vysoké škole). Proto za jeden ze zásadních požadavků na vzdělávání vůdců považujeme jeho vysokou účinnost, maximálně efektivní využití času a pečlivý výběr obsahu vzdělávání.

2) Pomoc při řešení problémů dnešních oddílů.

Za hlavní výchovné problémy skautských oddílů považujeme nedosta-
tečné uplatňování skautské výchovné metody, nefunkčnost družinového
systému, neschopnost vůdců stanovit si výchovné cíle
a k nim najít odpovídající prostředky.

3) Návaznost na nový výchovný program Junáka.

Propojení VZ s novým výchovným programem by mělo mít dvojí charakter:

- ◇ VZ by měla na nový výchovný program navázat (na roverský věk)
a rozvíjet už jím zavedené kompetence.
- ◇ Vůdce měl umět s novým výchovným programem (např. se stezkou)
pracovat, chápat jeho obsah a umět ho využít.

Z těchto tří důvodů vyplývá několik **principů** tvorby obsahu a struktury
nové VZ:

- ◇ Jednoznačná formulace vzdělávacích cílů (tj. kompetencí).
- ◇ Zrušení duplicit (každá kompetence je ve VZ pouze jednou, na sou-
vislost s ostatními kompetencemi a tématy je upozorněno odkazem).
- ◇ Rozlišení kompetencí na nezbytné – klíčové – rozvojové (viz dále).
Toto rozlišení poskytuje lepší orientaci v posuzování důležitosti
každé kompetence a pomáhá při stanovení nutného rozsahu jejího
zvládnutí.
- ◇ Rozlišení kompetencí na ty, které se zkoušejí a na ty, které se
nezkoušejí. Toto rozlišení ukazuje budoucím vůdcům, že pro vedení
oddílu musí mít osobnostní předpoklady, které se na kurzu nenaučí,
a že řadu svých kompetencí musejí rozvíjet a zdokonalovat sami.
- ◇ Posun obsahu VZ od odborných znalostí k metodice, pedagogice,
umění vést, ovládání skautské výchovné metody. Odborné znalosti
mají v nové VZ dvojí roli – jednak jako základní znalosti nutné k
zajištění činnosti oddílu (např. základní znalosti práva); jednak jako
znalosti, které pomáhají vůdci při tvorbě zajímavého a výchovně
účinného programu (např. znalosti o přírodě, kultuře, technice, ...)
- ◇ Variabilní část VZ. Podobně jako jsou v novém výchovném programu
zohledněna specifika oddílu a individuální schopnosti jednotlivce,
jsou tato specifika brána v potaz i v nové VZ. Jde o to, aby každý
vůdce uměl dát oddílu něco svého (např. využil svou odbornost
v programu a chodu oddílu, naučil se lépe nějakou dovednost, která
není součástí klíčových kompetencí a která je přínosem pro oddíl,
porozuměl do hloubky nějakému tématu, apod.)

Příloha č.4:

TEST Z VYHLÁŠKY

Z	Pro oddílové akce umí vybrat vhodné prostředí z hlediska bezpečnosti a hygieny (čisté ovzduší, nízká úroveň hluku, dostupný terén, bezpečný zdroj vody, ...).	Zná vyhlášku, která omezuje táboření na určitých místech a upřesňuje podmínky táboření. Ví, komu je třeba napsat.	Cecek	
Z	Ví, při jakých oddílových činnostech v přírodě hrozí riziko porušení zákona.	Zná názvy zákonů a ví, kde by je hledal. Uvažuje o tom, kdy který ze zákonů bude potřebovat.	Cecek	
Z	Umí zajistit přiměřenou míru osobní hygieny a hygieny při táboření, vaření, bydlení apod.).	Zná čísla vyhlášky, umí ji najít a zná základní pravidla, která jsou nutná pro naše tábory/akce	Cecek	

DOMÁCI ÚKOLY

Z	Umí si vést a zpracovávat informace o dítěti.	Napiše DU	Brčko	
Z	Dovede s dětmi pracovat tak, aby je to bavilo, a přitom dokázal splnit své výchovné cíle.	Předvede samostatně vymyšlenou hru nebo program	Brčko	
Z	Uvědomuje si, že každé dítě je individualita a osobnost, a podle toho s ním jedná.	Umí najít alespoň 1 přednost na každém dítěti ze svého oddílu.	Brčko	
Z	Ví, jak hledat a získávat spolupracovníky (v oddíle i mimo něj).	Analýza vlastního oddílu - na co bychom potřebovali lidi	Jerry	
Z	Umí připravit program oddílu tak, aby využil i své speciální a odborné znalosti a dovednosti.	Připraví do programu oddílu program, ve kterém se odrazí jeho best obor činnosti	-	
Z	Vede děti ke vnímání a uznání hodnoty přírody a kultivuje jejich vztah k přírodě.	Umí vytvářet programy, které vedou děti ke vnímání přírody a kultivuje jejich vztah	Klíček, Klára, Zub	
Z	Umí analyzovat situaci ve svém oddíle. Ví, proč analyzovat situaci.	PIP	Šlehy	

PROJEKT

Z	Umí vybrat a použít vhodné metody a prostředky, aby děti naučil, co potřebuje. Umí vysvětlit, co potřebuje.	Umí vysvětlit ve své práci proč používá dané prostředky a metody k dosažení svých cílů, rozumí metodice her	Scrivi	
Z	Umí využít skautskou výchovnou metodu ke splnění výchovných cílů.	Umí spojit SVM a cíle ve svém plánu oddílu	Scrivi	

Z	Ví, že má mít vizi.	PIP	Šlehy	BUB
Z	Dokáže analyzovat, jaké výchovné cíle může plnit určitým programem či aktivitou.	PIP	Šlehy	
Z	Umí najít vhodné prostředky ke splnění určitého výchovného cíle	PIP	Šlehy	
Z	Je schopen sestavit střednědobý plán oddílu (plán na rok nebo kratší dobu) podřízený dlouhodobé vizi	PIP	Šlehy	
Z	Ví, že je nutné volit odlišný program pro různé věkové kategorie, a uvědomuje si rizika, která přináší uvedení programu v nevhodném věku.	Umí vysvětlit, proč je daný program pro věkovou kategorii nevhodný a vybrat jiný program nebo metodu	Brčko	
Z	Ví, co chce děti naučit, umí si to rozmyslet a uspořádat.	Umí vymyslet vzdělávací program na výpravu	Brčko	

SAMOSTATNÉ KOMPETENCE

Z	Má vizi svého osobního rozvoje a snaží se k ní postupnými kroky směřovat a staví si stále nové cíle.	Záleží jen na tobě na kolik toto splňuješ. Sám sobě nastavuješ pravdivé zrcadlo jen ty sám	Rob
Z	Vůdce oddílu má přátelský a vstřícný postoj k ostatním v oddíle.		Rob
Z	K ostatním lidem se běžně chová vstřícně a přátelsky.		Rob
Z	Umí spolupracovat s ostatními.		Rob
Z	Umí si hrát.		Rob
Z	Uvědomuje si, že jeho znalosti a dovednosti jsou příležitostí a prostředkem rozvoje oddílu, nikoli jeho cílem.		Rob
Z	Respektuje zákony a jiné právní normy.		Rob
Z	Ví, že má být integrální a snaží se o to		Rob
Z	Nechápe skauting jako místo, kam utíká před vnějším světem		Rob
Z	Je si vědom svých individuálních limitů fyzických a psychických, dokáže odhadnout své reakce ve vypjatých, nicméně pravděpodobných situacích.		Rob
Z	Není ve vědomém rozporu se skautskou výchovnou metodou, nepopírá ji svou činností.		Rob
Z	Dokáže spojit úkoly s nevhodnějšími lidmi		Rob

Příloha č.5:

JUNÁK – svaz skautů a skautek ČR
Senovážné náměstí 24, Praha 1
IČO 00 409 430

Osvědčení o absolvování vzdělávací akce

PRACOVNÍK S DĚTMI A MLÁDEŽÍ VE VOLNÉM ČASE

.....
jméno, příjmení

Místo konání: Libínské Sedlo

Datum narození:

Termín konání: 22. 3. 2009

Bydliště:

Číslo osvědčení: 600/2008-51/51/8720

Na základě úspěšného absolvování odborné přípravy pracovníků s dětmi a mládeží je držitel tohoto osvědčení oprávněn pracovat s dětmi a mládeží v jejich volném čase.

Vzdělávací kurz je akreditován MŠMT pod č. j. 600/2008-51/51.

V*Libínském Sedle*..... dne*22. 3. 2009*.....

Vít Růžička
.....
Vít Růžička
Zpravodaj Výkonné rady
Junáka pro vzdělávání

JUNÁK – svaz skautů a skautek ČR
Senovážné náměstí 24, Praha 1
IČO 00 409 430

Osvědčení o absolvování vzdělávací akce

HLAVNÍ VEDOUcí DĚTSKÉHO TÁBORA

.....
jméno, příjmení

Místo konání: Libínské Sedlo

Datum narození:

Termín zkoušky: 22. 3. 2009

Bydliště:

Číslo osvědčení: 1659/2009-51/11/8720

**Na základě úspěšného absolvování odborné přípravy hlavních vedoucích
dětského tábora je držitel tohoto osvědčení oprávněn vykonávat funkci
hlavního vedoucího dětského tábora.**

Vzdělávací kurz je akreditován MŠMT pod č. j. 1659/2009-51/11/.

v Lib. Sedle dne 22. 3. 2009

Vít

.....
Vít Růžička
Zpravodaj Výkonné rady
Junáka pro vzdělávání

Příloha č.6:

Zpráva vysílající pionýrské skupiny o účastníkovi vzdělávacího kurzu

Pionýrská skupina:

Jméno a příjmení účastníka:

Datum narození:

Adresa:

Zpráva vydána pro kurz:

Informace o účastníkovi:

- délka praxe činnosti s dětským kolektivem
- odborná kvalifikace
- současná činnost s dětským kolektivem
- další důležité informace

pionýrská skupina potvrzuje, že jí není známo, že by výše jmenovaný(á) od doby vydání Výpisu rejstříku trestů, jehož fotokopie je založena v dokumentaci vzdělávacího centra, spáchal(a) trestný čin.

Vedoucí výše uvedené pionýrské skupiny prohlašuje, že všechny uvedené údaje jsou pravdivé.

V _____ dne

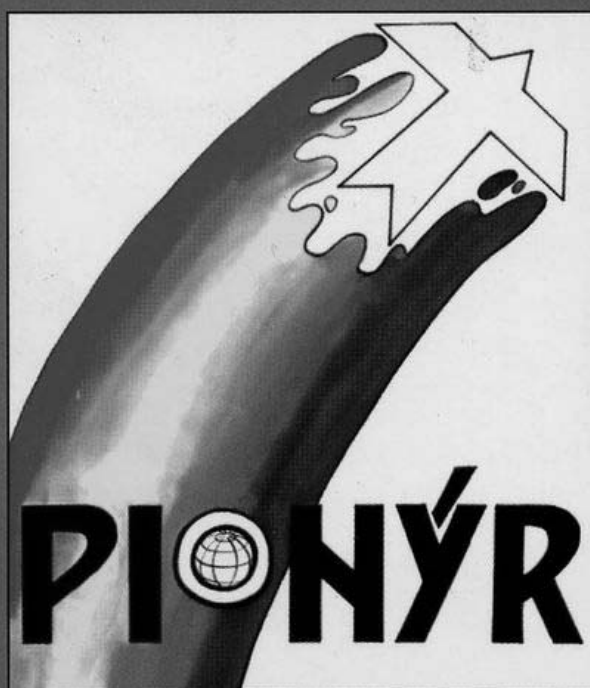
.....

razítko PS, podpis vedoucího

PS

Příloha č.7:

SDRUŽENÍ PIONÝR

KVALIFIKAČNÍ PRŮKAZ

Příloha č.8:

Pionýr
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
Ústřední pionýrské vzdělávací centrum

Evidenční číslo osvědčení: HB-00-02-02/00

Pionýr prostřednictvím
Pionýrského vzdělávacího centra 02 Středočeské KOP
vydává na základě Oprávnění k udělování osvědčení k odborné přípravě
vydané Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy dne 2. února 2005
pod č.j.: 11869/2005-51/01 toto

Osvědčení
o absolvování odborné přípravy
„Hlavní vedoucí dětských táborů“
na kursu, který proběhl

v _____
místo _____ termín _____

jméno a příjmení _____
datum narození _____
bydliště _____

splnil všechny podmínky
uspěl při závěrečném ověřování vědomostí
dne _____

Držitel tohoto osvědčení je oprávněn vykonávat funkci
hlavní vedoucí dětského tábora.

razítka

předseda zkušební komise

garant ÚPVC